

המקום שכחר לו הרצל לחלום את חלומו הנוזל, חלום התהיה: „תל אביב“, הישוב היהודי אשר בחיפה מחויב איפה לשמר את ציאתי הקצרה: „אם תרצו אין זו אנדה“ והביע לסוף את תקותו כי בודאי נחפץ והחלום לא יהיה אנדה. הדברים האלה שיצאו מלב רגש וחם לא היו עלולים ביותר לשמח ולבדר את הקהל ותיחו להם לאותם התלמידים והתלמידות הנחמדים של בית הספר חכ"ח שידעו להרים קצה את לב הנאספים בנעים ומירותיהם ובחמד שירותיהם ששרו על ציון ועל הברמל, תחת הנהלתו של מר בונגלו.

וראוי להזכיר גם את מר פנחס כהן, מנהל בית ספר העברי „אכטליה“ שבעירנו, שהטעים בהתלהבות גדולה ובטעם רב אחד משרינו על אודות גבורנו הלאומי „דוד אר אי“. גם מר בונגלי זכה את הקהל בדברים אחרים בלשון ערבית, דברים אולי טובים ומועילים אולם בלשון זו שלא היתה ראויה למקומה ולזמנה.

דר' אירבך עשה תעמולה בעברית לטובת „יער הרצל“ ומיד נקבץ ע"י שני מסדרי הנשף, הצעירים: יוסף ליפשיץ ומרדכי כספי, סך מאה ושלושים והמשה פר', שימסרו לתעודתו כהקדום.

לסוף נתקבלה הצעתו של מר קרניאל לשלח התלגראם ברכה להמרכז הציוני בקלן והתלגראם נשלח סיד.

ויהי כחצות הלילה וקהלנו ההרצליי" עזב בחנינות רבה את האולם היפה ובשיר „התקיה“ נתפור לאור חירח שהשקיף לו מעל לראש הברמל, איש איש למקומו ולמנוחתו אשר לרגלי הברמל.

ככה חגגו אצלנו בחיפה את חגי הרצל.

כספי

מכתב מחיפה

חיפה, כ' אייר תר"ע

גם חיפה ידעה הפעם לחוג את חנה — רצוני לאמר את חג יובלו של הרצל על יד „הרצליה“, זו המושבה הכרמלית הקטנה, שנקראה על שם אבי החלום שחלם ב„תל האביב“. במלון הנהדר, שמעל כתליו הגבוהים נצנצו מרחיק שתי המלים העבריות: „מלון הרצליה“, שם בתוך אולם רחב-יירים מקושט בדגלים לבנים כחלחלים. בענפי חדקל הירוקים ופרחי האביב המגובנים, — שם ידע הקהל העברי החיפואי לחוג את חגו של הרצל.

אחדים מטובי הצעירים שבעירנו נתעוררו לקראת היום הגדול וההסטורי הזה ויצאו כמודעות לעורר את קהל לבוא בהמון להשתתף בחגיגה העממית הזאת.

והקהל בא, בא באשכנזו ובספרדיו, בזקניו ובצעיריו, בנשיו ובבחורותיו, לקול הקריאה וימלא את כל האולם.

דר' אירבך פתח את הנשף בדברים קצרים ומסר את הכבוד למר י. קרניאל. אורחנו זה החדש דבר על ערכו של המנהיג הגדול וכנה את היובל בשם „היובל היתום“, משום שאנו חוננים את יובלו של הרצל בלי הרצל, ובדברים ענומים קצת הראה על יתומותנו בזמן הזה ועל יתומותה של חנוכה שנועתנו שנשארה בלי אב בעודנה באבה, השם „הרצליה“ מעיד — אמר הנואם — על יתומותו של העם העברי, למה הדבר דומה? לאב שמת ושכנו נקרא על שמו. הוא הבליט ביחוד את ערכו של החג בהעיר חיפה.

(* נחאתר שלא באשמנתנו. — המערכת)